

Godkjent i nasjonalparkstyret, 30/11/2022

**Lofotodden
nasjonalpark**

Prosjektplan

Stitilrettelegging – Bunessanden

Innhold

1	Områdebeskrivelse - Buessanden.....	4
1.1	Bakgrunn	4
1.2	Nøkkelinformasjon	4
1.3	Skildring av dagens sti	5
2	Kunnskapsgrunnlag om natur- og kulturverdier	6
2.1	Landskap og geologi.....	6
2.2	Naturverdier	6
2.2.1	Naturtypekartlegging.....	6
2.2.2	Artsmangfold.....	8
2.2.3	Konsekvenser av planlagte tiltak.....	9
2.3	Kulturminner	9
3	Besøkstall	10
4	Sårbarhetsvurdering – grad av slitasje	12
5	Skildring av tiltak.....	14
5.1	Steinlagt veg – Einangen	14
5.2	Nordvendt nedstigning fra Einangen til Buessanden	15
5.3	Spaltet grussti	17
5.4	Sperring av andre stier.....	19
6	Finansiering.....	19
6.1	Budsjett.....	19
7	Annen infrastruktur.....	19

Vedlegg:

1. Rapport – Restaurering av turruter, kanalisering av ferdsel – Lofotodden nasjonalpark. Utmarksressurs AS 2021.

-
2. Lorentzen, M. N. 2021. Buessanden i Moskenes kommune. Forenklet konsekvensutredning av naturmangfold og skjøtselsråd. Miljøfaglig Utredning rapport 2021-55

1 Områdebeskrivelse - Bunessanden

1.1 Bakgrunn

I 2021 ble det på oppdrag fra Lofotodden nasjonalparkstyre utarbeidet en tilrådningsrapport på restaurering av stien fra Bunesfjorden til Bunessanden i Lofotodden nasjonalpark. Rapporten ble utarbeidet av Utmarksressurser AS (vedlegg 1). Bakgrunn for oppdraget var utfordringer med erosjon og slitasje på stien og vegetasjonen rundt. Stien er ikke opparbeidet, men har blitt tydeligere, dypere og bredere etter hvert som besøkstallene har økt. I 2021 ble det også utarbeidet en forenklet konsekvensvurdering av foreslåtte tiltak (Lorentzen, 2021) (vedlegg 2).

Stien begynner i Bunesfjorden, utenfor nasjonalparkgrensa, og har en total distanse på ca. 850 meter. Første del av stien fra Bunesfjorden og opp til den steinlagte vegen på Einangen går i gjengrodd naturbeitemark. På grunn av høy vegetasjon her er ferdselen godt kanalisert, men erosjon der stien graver seg dypere ned er en utfordring. Her vil forvaltningsmyndighet, som alternativ til foreslått grussti, vurdere andre alternativet som vil gi mindre varige inngrep i kulturbeitemarka. Denne prosjektskissen tar derfor bare for seg stien fra Einangen, der den steinlagte vegen begynner, og ned til Bunessanden. Ferdselen på denne delen sprer seg ut som en vifte, og oversiktsbilder viser en betydelig slitasje og erosjon på vegetasjonen.

1.2 Nøkkelinformasjon

Startpunkt: Einangen

Sluttpunkt: Bunessanden

Distanse med ny tilrettelegging: totalt 381 meter. De første 150 meter går langs eksisterende steinlagt veg, dvs. 231 meter med ny sti.

Tidspunkt: Planlagt oppstart for arbeid er august 2023, uke 35.

Eiendomsinformasjon: Eiendommen gnr./bnr. 3/1 ligger i Moskenes kommune og har til sammen 15 rettighetshavere. Den steinlagte vegen ligger i et område hvor det ikke foreligger noe eiendomsinformasjon.

Vernestatus: Hele tiltaket er planlagt i Lofotodden nasjonalpark

Tiltaket vil bli gjennomført som et skjøtselstiltak iht. verneforskriftens § 13. Grunneiere blir varslet i god tid før, og vil gis anledning til å komme med innspill. Tiltaket vil kreve tillatelse fra kommunen jf. Plan- og bygningsloven og Motorferdselloven.

1.3 Skildring av dagens sti

Figur 1. Oversiktskart over Bunesfjorden. Stien fra Bunesfjorden til Einangen er merket i blått. Ferdsel fra Einangen og ned til Bunessanden er mer spredt og derfor ikke tegnet inn i kart. Kilde: Kilden.nibio.no

Besøkende ankommer Vindstad med båt fra Reine. Fra Vindstad går det en 2-km lang landbruksvei til Bunesfjorden. Stien til Bunessanden starter her, går langs en gravplass og gjennom naturbeitemark, opp til Einangen. På Einangen fortsetter stien langs en 150 meter lang steinsatt veg som ble laget på 1930-tallet. Ferdselen er godt kanalisert fra Bunesfjorden og fram til dette punktet. Fra Einangen fortsetter ferdselen langs en skråning ned til Bunessanden. Her er det ingen tilrettelagt sti, men et nettverk av stier som har oppstått etter hvert som ferdselen har økt.

2 Kunnskapsgrunnlag om natur- og kulturverdier

Utredningsområdet er tidligere kartlagt i flere omganger. Gaarder m. fl. (2005) registrerte Vindstadområdet som et svært viktig kulturlandskap med sandstrand, sanddyner, ugjødset naturbeitemark og li-sider som beites av sau. Beitetrykket ble da vurdert som litt lavt. I 2007 ble området kartlagt etter DN-håndbok 13 og resulterte i to naturtyper, sandstrand og sanddyne, av nasjonal verdi (A) (Blindheim, Klepsland, Olsen, Hofton, & Abel, 2008). I 2013 ble området heldekkende kartlagt etter NiN i 2010 (Hanssen, Gaarder, & Alvereng, 2013)

I forbindelse med planleggingen av stiprosjektet ble det gjort en forenklet konsekvensvurdering mht. naturverdier på Buessanden i 2021 (Lorentzen).

2.1 Landskap og geologi

Utredningsområdet ligger ved Buessanden i Moskenes kommune. Det ligger nær sjøen og er omringet av høye fjell. Naturen i utredningsområdet består av sanddyne- og engmiljøer med ulik grad av sandpåvirkning. Utredningsområdet er ikke registrert som INON-område.

Ifølge NGU består området for det meste av næringsfattig berggrunn, med amfibolitt, hornblendegneis og glimmergneis (stedvis migmatittisk). Amfibolitt, hornblendegneis, glimmergneis, stedvis migmatittisk. Det er løsmasser av marine strandavsetninger, skredmateriale og flygesand. Store deler av utredningsområdet og nærliggende områder hadde sandforekomster i varierende grad, noe som kan medføre ganske kalkkrevende vegetasjon, på tross av fattig berggrunn. Naturgeografisk ligger området i mellomboreal vegetasjonssone, og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

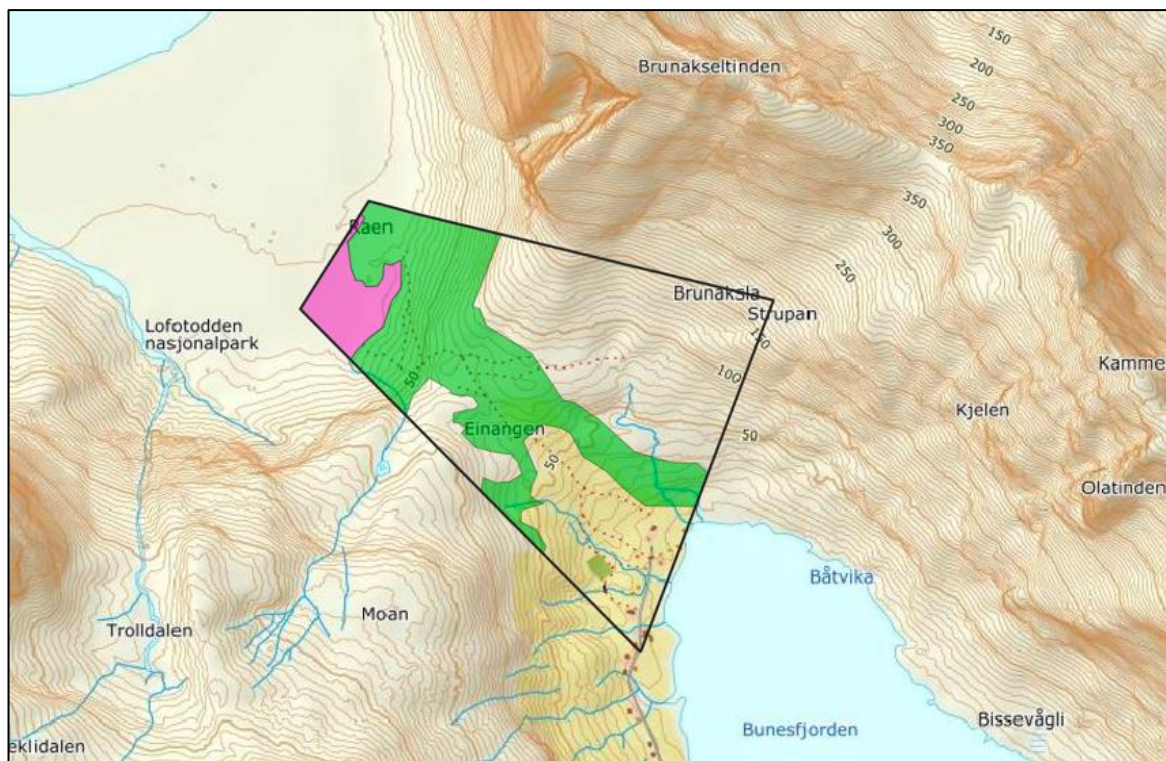
Hele området er del av et stort og viktig sammenhengende kystlandskap som betraktes som særegent og av nasjonal betydning. Det velges derfor å behandle det som bare ett delområde. Det er spisse fjell med tilhørende dype daler som preger landskapet. Landskapstypen etter NiN er dypt nedskåret fjordlandskap.

2.2 Naturverdier

2.2.1 Naturtypekartlegging

I 2021 ble utredningsområdet kartlagt etter Miljødirektoratets instruks (2021a), og to naturtyper ble identifisert. Sanddynemark (rosa, Fig. 2) ble registrert helt vest i

utredningsområdet, og strakk seg helt ut til vannkanten. Sanddynemarken er vurdert til høy kvalitet og er samtidig rødlistet som VU – sårbar naturtype. NiN-typene er vurdert til å være forstrand og primærdyner, samt kvite og grå dyner.

Figur 2. Ulike naturtyper etter Miljødirektoratets instruks. Rosa er sanddynemark, og denne strekker seg over hele stranden, også utenfor utredningsområdet. Grønn farge viser naturbeitemark, som også strekker seg godt utenfor utredningsområdet, særlig i skråningen rundt selve stranden. Kart: Miljøfaglig utredning.

Naturbeitemark (grønn) ble registrert i skråningen rundt hele stranden, også godt utenfor utredningsområdet, og over Einangen mot Vindstad. NiNtypene er vurdert til å være varierende mellom svakt til sterkt kalkrik eng og sanddyneeng med klart hevdpreg. Engvegetasjon på sandsubstrat er svært viktige leveområder for en rekke arter. Spesielt viktige områder er ugjødslete enger med rik karplanteflora, der sår i vegetasjonen blottlegger sanda flekkvis, slik som på Bunesanden. Det beites ikke lengre i området, noe som gjør at naturbeitemarken får moderat kvalitet. Naturtypen er rødlistet under semi-naturlig eng som VU – sårbar.

De største verdiene ser ut til å være knyttet til naturbeitemarken. Foruten dette ble det også registrert kalkfattig rasmark og mer intensivt drevet mark, men disse er ikke naturtyper som skal registreres etter Miljødirektoratets instruks. Også rasmark, rasmarksenger og mer intensivt drevet mark ligger i utredningsområdet, men er ikke vurdert til å oppfylle kriteriene til naturtyper etter Miljødirektoratets instruks.

Uttaksområdene for stein er vurdert å være rasmark.

Figur 3. Overgang fra naturbeitemark med kalkrik semi-naturlig sanddyneeng mot åpen sanddynemark uten særlig vegetasjon. Stien går på kryss og tvers her, og ned til det flater ut. På den vegetasjonsklede flaten er det populært å sette opp telt. Foto: Mathilde Norby Lorentzen

2.2.2 Artsmangfold

Mange av artene registrert rett utenfor utredningsområdet kan også finnes innenfor, siden det er de samme miljøene. Artsmangfoldet i området er rikt, og flere er kalkkrevende. Viktige artsgrupper i sanddominerte miljøer er karplanter, sopp og insekter. Rødfangre og reinrose (NT) er eksempler på kalkkrevende arter som vokste der. Særlig i naturbeitemarken er det funnet mange arter, inkludert flere rødlistede. Blant annet er bakkesøte og hvitkurle (VU) tidligere registrert. Bakkesøte ble gjenfunnet. Tidspunktet var for sent til å fange opp hvitkurle, men det ble sett mange avblomstrede orkideer der.

Naturbeitemarken skiller seg ut med funn av flere beitemarksopp, særlig rundt Einangen, men også østre side av Bunessanden, både i og utenfor utredningsområdet.

Sannsynligheten er stor for å finne flere beitemarksopp, og soppsesongen i 2021 kan kun kalles middels god. Fra før er det kjent gyllen vokssopp (NT), lillagrå rødspore (NT), skifervokssopp (NT), russelærvokssopp (NT) og sauevokssopp (VU). Ny i 2021 er grønn rødspore (NT). Russelærvokssopp ble gjenfunnet. En av de som i 2021 ble funnet på østsiden av stranden, i naturbeitemarken rett nord for utredningsområdet, var antatt høyrød vokssopp *Hygrocybe constrictospora*. Belegg skal sendes inn til DNA-

sekvensering, og hvis bestemmelsen er korrekt, så er dette i så fall det tredje funnet i Norge. Fra området er det sendt inn flere ubestemte sopp-arter til DNA-sekvensering.

I 2021 ble det gjennomført en kartlegging av fugl i området (Eggen, 2021). 6 ulike fuglearter med aktivitet tilknyttet hekking eller mulig hekking ble registret, fordelt på en art gjess, en rovfugl, fire arter vadevogler, en art måke og ni arter spurvefugler. Grågås hekket ikke nødvendigvis i registeringsområdet, men kan ha hatt reir i influensområdet. Tårnfalk ble sett jaktende ved flere anledninger, og antatt å ha reir i nærheten. Forekomsten av tjeld (NT), cirka 5 par (fire rugende fugler lokalisert) er knyttet til bunnen av Bunesfjorden. Her er sandflatene innerst i fjorden trolig viktige næringssøkområde. Det er også en fin tetthet av hekkende fiskemåke (VU) rundt bebyggelsen. Observasjonene tyder på at rødstilk (NT) og strandsnipe hekker i registeringsområde innerst i fjorden, mens en overflyvende storspove (EN) kan være fra et hekkepar i nærheten av Vindstad utenfor registeringsområdet

Insekter er dårlig kartlagt i området, og området er såpass langt nord og isolert at det store artsmangfoldet knyttet til insekter trolig er begrenset. Det vurderes som ikke hensiktsmessig å avgrense egne økologiske- og landskapsøkologiske funksjonsområder.

2.2.3 Konsekvenser av planlagte tiltak

Planlagte tiltak ble i konsekvensvurderingen (Lorentzen, 2021) vurdert til å ha ubetydelig miljøskade (0) for sandynemark og for nasjonalparken. For naturbeitemark ble tiltaket vurdert til å ha ubetydelig til noe miljøskade (0/-) med begrunnelse om arealbeslag. Tiltaket vil samtidig gi reduksjon av slitasje i de mest utsatte områdene. Det ble påpekt at ferdsel i området trolig vil fortsette å øke, og dermed også slitasjen. Tiltak vil bidra til å redusere slitasjen ved å kanalisere ferdselen.

En variasjon mellom tett vegetasjon og åpne sandområder i engene er viktig for naturmangfoldet, spesielt når det ikke beites. Slitasje kan derfor være positivt, men da bør det være mer spredt over et større område enn nå. Selv om en del av slitasjen reduseres med tiltaket vil det trolig fortsatt foregå ferdsel utenfor stien, noe som kan bidra til noe forstyrrelse i området. Likevel vil en kanalisering gi mindre forstyrrelser i form av slitasje i området rundt. Påvirkningen over tid med og uten tiltaket er utfordrende å vurdere på grunn av dette.

2.3 Kulturminner

Ifølge kulturminnesøk er det registrert et fornminne hustuft/ gravrøys i fjæra i Bunesfjorden. Dette har vernestatus som automatisk fredet. På Bunesanden er det på østsiden av stranden registrert noen fornminner med uavklart vernestatus. Nedgravd steinsetting og gjerde/ innhegning. Ved Buneset er det registrert bosetning/ aktivitetsområde. Ingen av kulturminnene vil bli påvirket av selve stibyggingstiltaket.

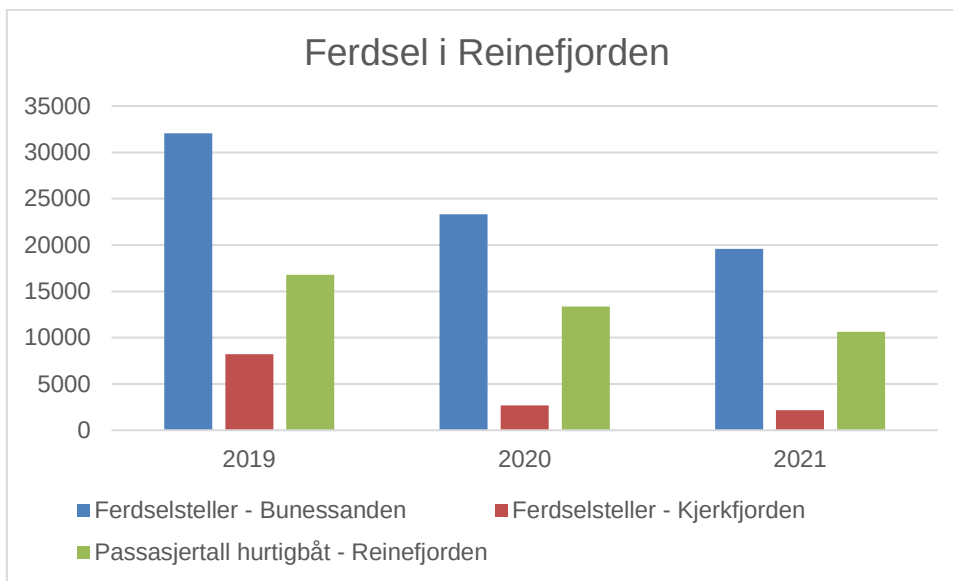
Under stibyggingen skal brukes lokal stein, dvs. at man henter stein fra nærområder hvor to områder er pekt ut. Brunaksla og steinmasser langs elveleie ved eiendommen gnr./bnr. 12/4. Kulturminneregistreringer i området indikerer at det har vært aktivitet og bosetning i området i lang tid. Dersom entreprenør kommer over steinsettinger eller steingjerder, skal de la disse være i fred. Steinmassene som skal hentes fra elveleiet er for øvrig fra et steinras som skjedde i 2021.

Den steinlagte veien på ca. 150 meter ble i sin tid bygd som sysselsettingstiltak på 1930-tallet. Veien er ikke formelt vernet, men er et viktig lokalt kulturminne og viser den lokale byggeskikken for Lofoten. Veien er nevnt i kulturminneplanen for Lofoten, Nordland fylkeskommune, 2009:

«Veifar Vindstad-Bunes, Moskenes kommune. For lettere å kunne dra mellom Yttersia og Innersia fikk kvinnene i den lokale «Indre Sjømannsmisjonsforening» i gang arbeid med en vei mellom Vinstad i Reinefjorden og Bunes ved storhavet. Arbeidet ble startet som sysselsettingstiltak i 1936/37, men ble aldri fullført.»

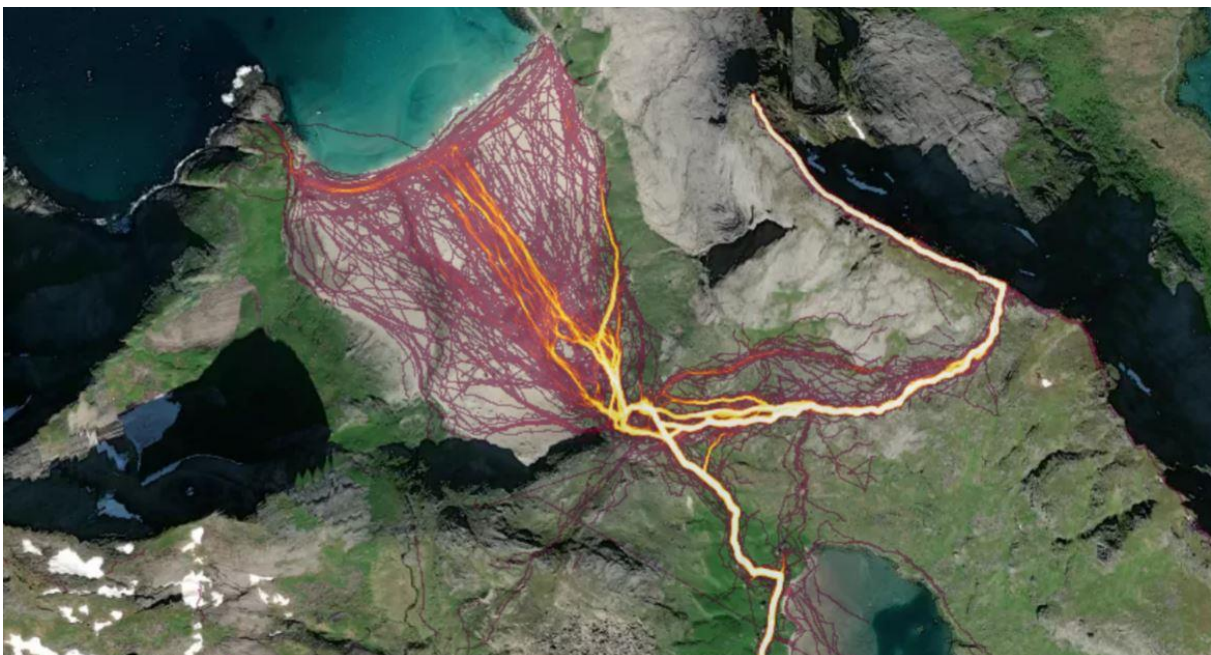
3 Besøkstall

Det har vært ferdselstelling i Bunesfjorden fra 2019. Fram til 2021 var det Lofoten Friluftsråd som hadde ansvaret for tellingen, mens i 2021 overtok SNO dette arbeidet. I 2019, året før pandemien inntraff, ble det registrert 32 046 passeringer, under pandemien var antallet naturligvis noe lavere (fig. 4). Telling fra 2022 indikerer at antallet besøkende trolig kommer til å øke i årene etter pandemien. Vi har i tillegg ferdselsteller i Kjerkfjorden, og tall på antall passasjerer som tar hurtigbåten fra Reine og inn Reinefjorden (fig 1).

Figur 4. Ferdsestellinger på to stier i Reinefjorden, samt passasjertall på hurtigbåten.

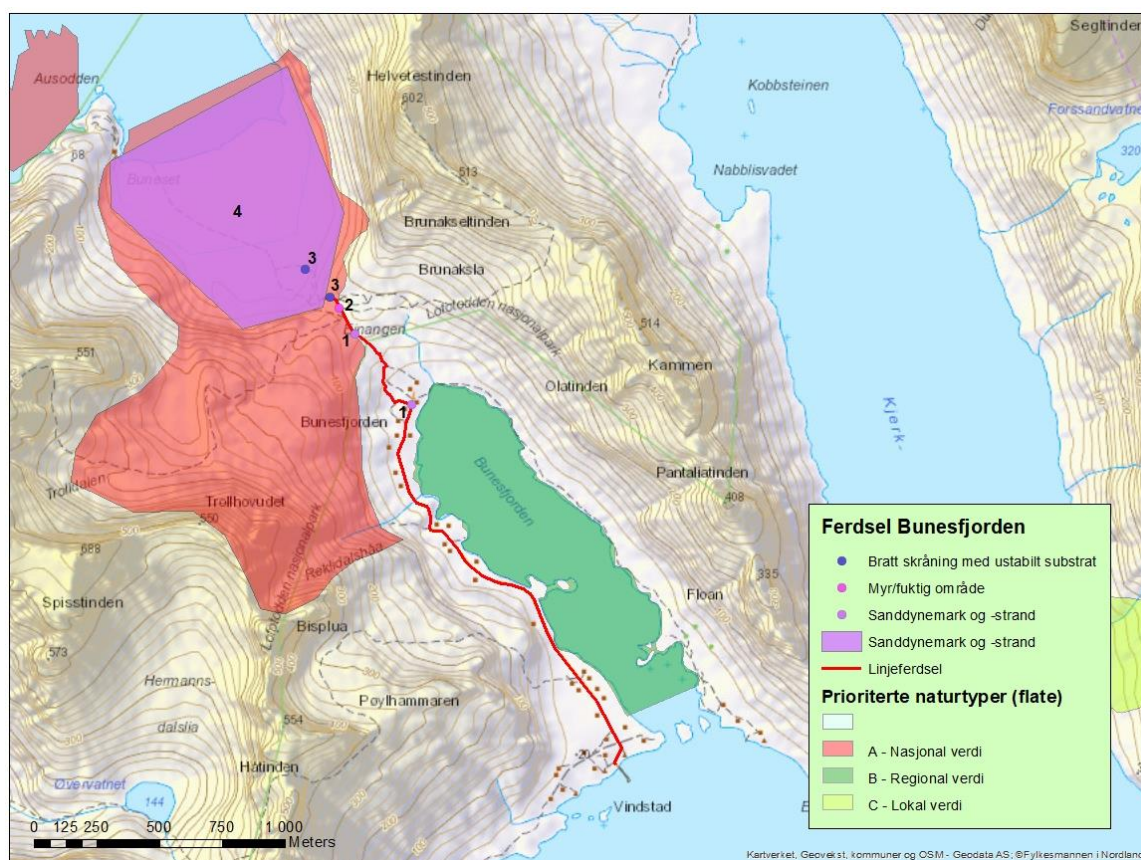
Strava Heatmap gir et godt inntrykk av ferdselsmønsteret til Buessanden. Ferdselen er i all hovedsak kanalisert opp til Einangen. Fra Einangen og ned til Buessanden foregår ferdselen mer spredt.

Figur 5. Kartet viser ferdsel til fots de to siste årene ved Bunesfjorden. Stien som tar av mot øst går opp til Helvetestinden. Kilde: Skjermdump fra Strava Heatmap

4 Sårbarhetsvurdering – grad av slitasje

Området ble sårbarhetsvurdert av nasjonalparkforvalter etter metodikk utarbeidet av Norsk Institutt for Naturforskning (NINA, 2019).

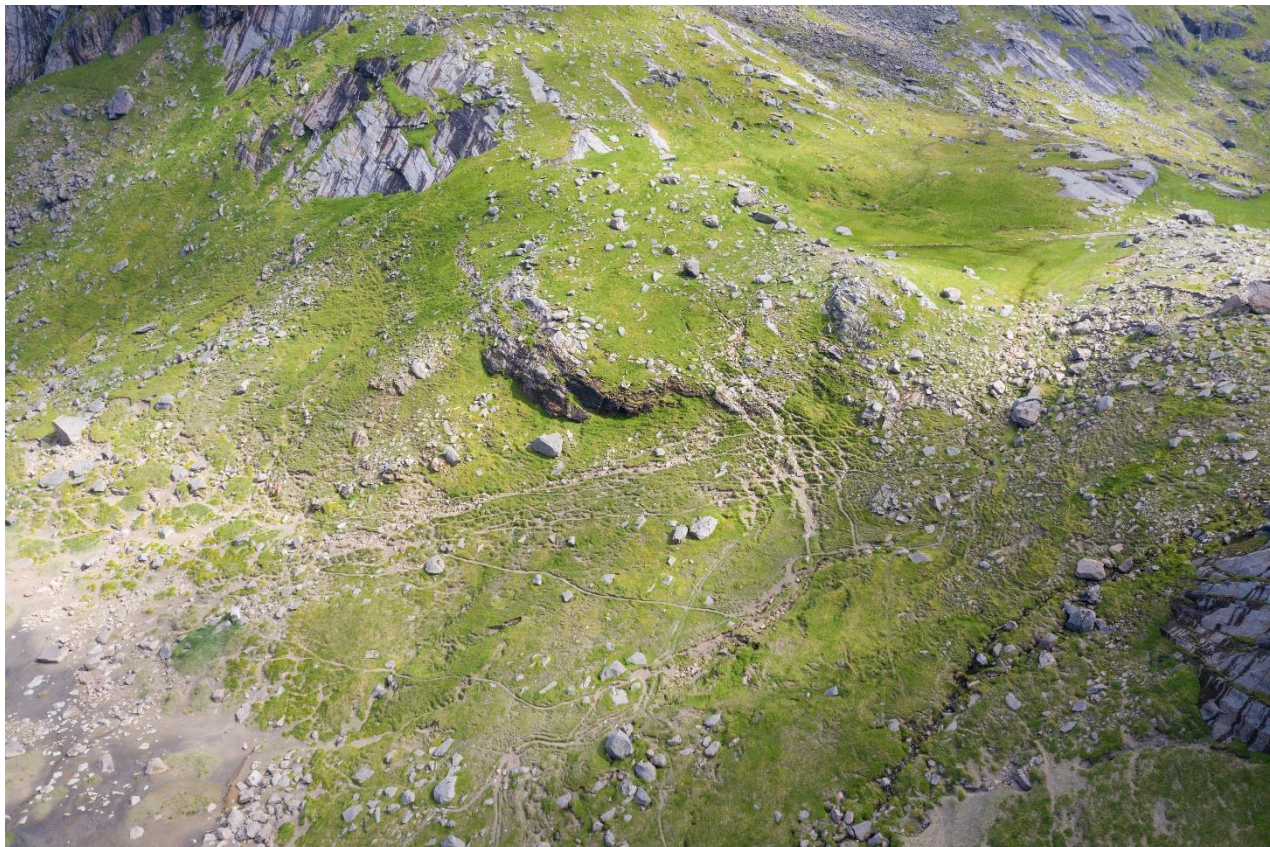

Figur 6. Sensitive enheter registrert for vegetasjon og prioriterte naturtyper i ferdselslokaliteten Bunesfjorden og Bunesanden. Tallene 1 -1 og 3 – 3 markerer hvor den sårbare enheten starter og slutter. Prioriterte naturtyper A er sand- og grusstrand på Bunesanden og sanddyne i Trollfjorden-Helvetestinden. Bunesfjorden er prioritert naturtype verdi B, sterke tidevannsstrømmer.

Tabell 1. oversikt over sårbare vegetasjonsenheter på ferdselslokaliteten Bunesanden. Områdets sensitivitet er vektet opp mot sannsynlighet for eksponering. Området har fått en høy sårbarhetsskår som tilsier at omfanget av ferdsel er i konflikt med de sensitive enhetene.

Bunesanden uten tiltak				
Nr. på kart	Sensitiv enhet	Areal	Plassering	Areal x plassering
3	Bratt skråning med ustabil substrat	2	4	8
4	Sanddynemark og strand	4	4	16
	Sum for lokaliteter			24

Fra Einangen og ned til Bunessanden er vegetasjonsdekket skrint og substratet består i all hovedsak skredmateriale dekket av et tykt lag med vindavsetninger av sand. Området ble registrert som *Bratt skråning med ustabil substrat*. Området har en bratthetsgrad på mellom 25 og 35 grader, og det skrinne vegetasjonsdekket tilsier at enheten er svært sårbar for ferdsel.

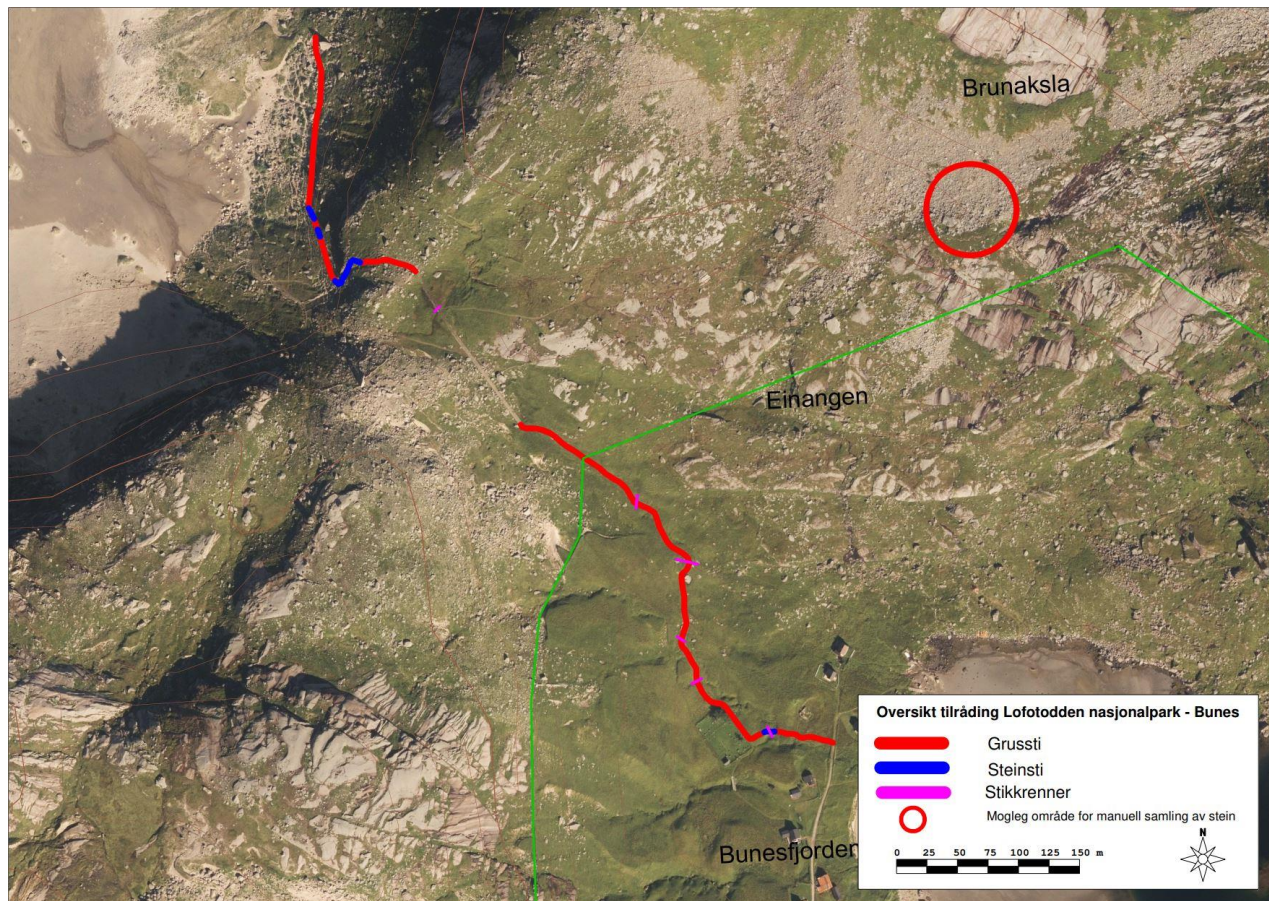
Figur 7. Sensitiv enhet *Bratt skråning med ustabil substrat* ned mot Bunessanden som vises nede i venstre hjørne. Ferdsel foregår svært spredt ned skråningen, og det har derfor oppstått mye slitasje. Foto: Kim Abel.

Enheten ligger svært eksponert til og har dårlig gjenvekst-evne. Det glisne vegetasjonsdekket binder ikke substratet, og substratet er ustabil og lar seg lett erodere av vær og vind. Kanalisering og tilretteleggingstiltak vil gi en lavere sårbarhetsskår.

Tabell 2. Sårbarhetsvurdering av Bunessanden med foreslåtte tiltak om kanalisering og tyngre tilrettelegging. Det vil fortsatt være vanskelig å kanalisere ferdselen nede på sandstranden, men i skråningen vil tilrettelegging hjelpe.

Bunessanden med tiltak				
Nr. på kart	Sensitiv enhet	Areal	Plassering	Areal x plassering
3	Bratt skråning med ustabil substrat	2	0,1	0,2
4	Sanddynemark og strand	4	4	16
	Sum for lokaliteter			16,2

5 Skildring av tiltak

Figur 8. Kart med tilråding på stitilrettelegging. I dette prosjektet skal vi bare ta for oss den delen som går fra den steinlagte veien ved Einangen og ned til Buessanden. Sti som er tegnet inn nordvest på kartet. Kart: Utarbeidet av Utmarksressurser AS.

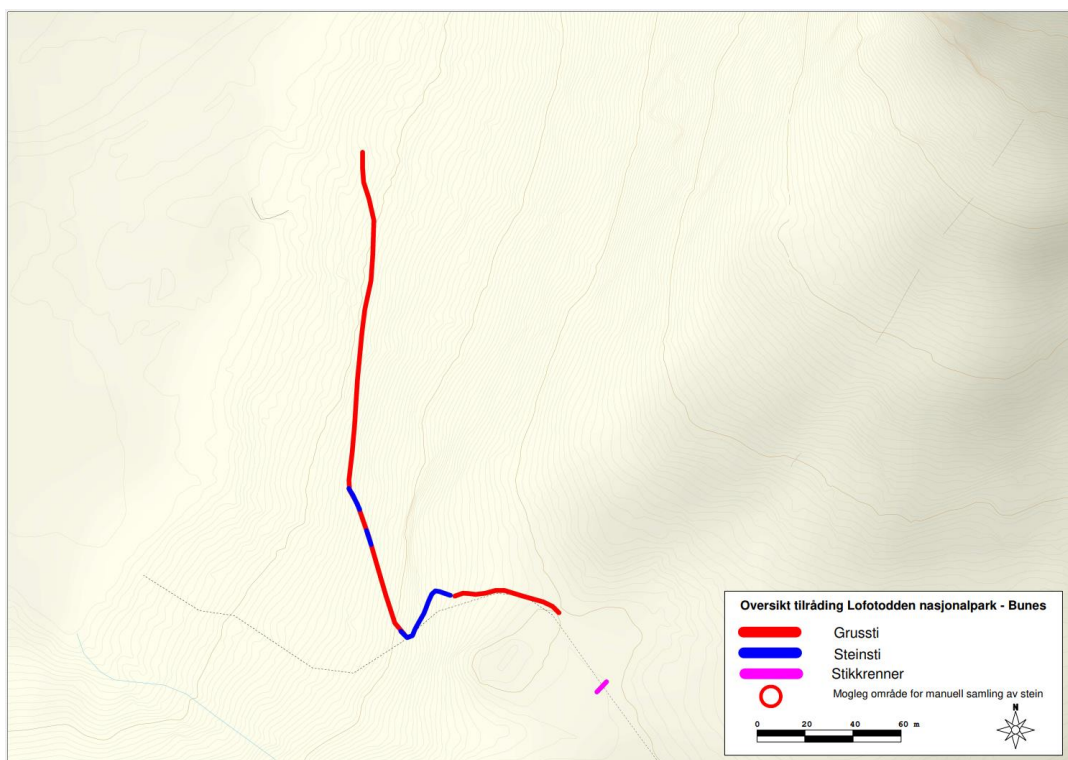
5.1 Steinlagt veg – Einangen

Den steinlagte vegen vedlikeholdes for at den skal kunne brukes som del av stien til Buessanden. Det er trolig 1 – 2 stikkrenner under stien som det er behov for å åpne slik at man får tørrlagt stien. Arbeidet avklares med kulturminnemyndighet. Vegen vitner om lokal byggeskikk, og er tenkt brukt som et ledd i historiefortellingen om området og bosetningen på Buneset.

Figur 9. Einangen: Steinlagt vei over en liten myrflate som vitner om den lokale byggeskikken i Lofoten.

5.2 Nordvendt nedstigning fra Einangen til Buessanden

Figur 10. Kart over stiltak fra Einangen til Buessanden. Kart: Utarbeidet av Utmarksressurser AS.

Stien legges langs det som ser ut som hovedstien som fortsetter etter den steinlagte veg. Stien skal bygges som en kombinasjon av spaltet grussti med topplag av sand, og

steintrapp i de bratteste partiene. Det skal brukes stein fra nærliggende steindepot/steinur. Stein pakkes manuelt i big bags og transporteres inn med helikopter. Bæremasse (grus og pukk) flys inn med betongtobb og legges direkte inn i spalten.

Total distanse er ca. 231 meter. Hele stien må bygges manuelt.

De første 42 meter går i relativt flatt terreng. Her vil det bare være nødvendig å traue ut for bæremasse, og legge inn noen få spalt der det er behov.

På nedstigninga mot Buessanden er utfordringene mer komplekse. Området har en bratthetsgrad på 25 – 35 grader. Det er brattere, og en har større innslag av blokkmark og fjell opp i dagen. Fremdeles er det også her sandholdig grunn.

Om lag heile denne nordvendte sida bygges som spaltet grussti med innslag av enkelte partier med korte steintrapper. Det første bratte partiet må en inn med trapper av stein i noen meter ned mot et parti med nakent berg. Over berget lar en underlaget være som det er, rundt svingen nedenfor må en legge til en oppmuret trapp.

Figur 11. Fra øvre del av nedstigninga mot Buessanden. Her er et lite stykke der fjell stikk opp i dagen. Rett i etterkant svinger hovedlinja nordover og går i rett linje ned mot sanden. Foto: Utmarksressurser AS.

Fra rett under svingen og langs den nordre linja heilt til stranda er tilråding å legge spaltet grus heile vegen, med innslag av trapper to-tre steder for å ta høyde. Trapper vil være med på å bryte opp det visuelle inntrykket og gjøre tiltaket mer naturlig. I tillegg til stein til trapper må det fraktes inn noe stein til å forsterke side kant på dalside (her mot strand).

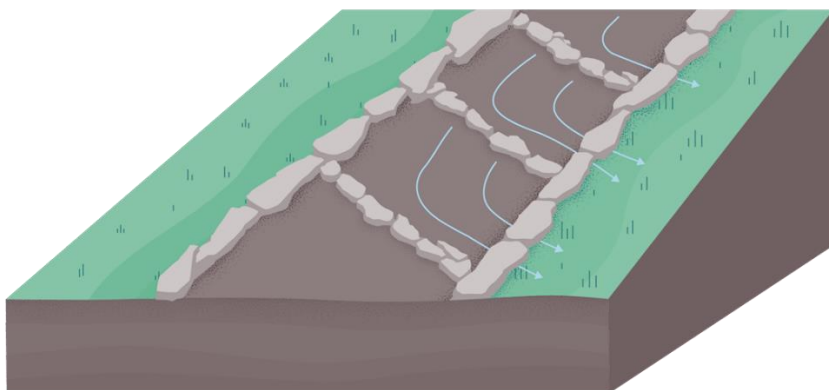
Figur 12. Fra nedre, nordre del mot Buinessanden der terrenget flater ut. Stien går mellom steinblokker, før en er over på grasslette. I øvre venstre del av bildet ser vi sandstranda. Foto: Utmarksressurs AS.

Behov for å legge til rette er slutt når en når den flate grasengen nede ved stranda. Her vil ferdsselen spre seg mer ut, og det vil være vanskeligere å kanalisere ferdsselen.

Slitasje i området følges opp med overvåkning. Ved behov vil det skiltes og merkes som kanaliserende tiltak. Videre tilrettelegging kan vurderes, men da bruk av trevirke i stedet for stein og grus. Tverrliggende trevirke (kalvlegging) som er godt forankret i sandmassene er et alternativ.

5.3 Spaltet grussti

En spaltet grussti består av sidesteiner og spalter som skal fungere som en ytre ramme for å holde på bærelag og grus. Steinen hentes lokalt fra fjellsidene i nærområdet. Sidesteinene skal graves ned og låses mot hverandre slik at bare 1/3 av steinens høyde stikker opp over bakken etter ferdigstilt sti. Spaltene skal legges skrått slik at vann enkelt ledes ut av stien. Antall spalt vurderes etter hva som er hensiktsmessig for å lede ut vann og hente inn høyde.

Figur 13. Spalter som leder ut vann. Illustrasjon: Miljødirektoratet.

Bærelag i spalten skal bestå av 10 – 25 cm tykt lag pukk med fraksjonsstørrelse på 32 – 64 mm. Der vi har mulighet brukes vi stedegeen masse i stedet for pukk. Som toppdekke legges 10 – 15 cm tykt lag med grus, som så dekkes med 10 – 15 cm lag sand hentet lokalt. Gruslaget skal være laget av knust fjell med fraksjonsstørrelse på 0 – 16 mm. Toppdekket av sand må ikke være flyvesand, men mer fast sand som man finner nært bekkeløp på Bunessanden.

Stien som går i nordlig retning, skrår seg ned langs terrenghelningen og det blir en skjæring mot heng-siden. På enkelte partier kan dere være behov for å sikre mot erosjon med å skråstille steinheller opp mot heng-siden.

Figur 14. eksempel på skråstilte steinheller som sikring mot erosjon fra heng-siden. Foto: Utmarksressurser AS.

Stiens bredde vil variere ut ifra hvordan terrenget er, men maks bredde vil være rundt 1 – 1,2 meter. Overflatevann er ikke en stor utfordring langs skråningen ned til Bunessanden, og det vil derfor ikke være behov for veldig mange stikkrenner. Det skal revegeteres langs siden av stien.

5.4 Sperring av andre stier

Tilrettelagte sti blir skiltet og merket i henhold til merkehåndboka. Gamle stier der man ikke ønsker ferdsel, blir sperret av med tregjerder eller staur og tausperring.

6 Finansiering

6.1 Budsjett

	Timer/ antall	timesats/ stykkpris	Sum
Budsjettpost		[kr]	[kr]
Manuelt arbeid	1000	600,00	600 000,00
Helikopter	30	14 000,00	420 000,00
Innflyvning Reine (stk.)	2	15 000,00	30 000,00
Big Bags (stk.)	80	390,00	31 200,00
Pukk og grus (m3)	100	300,00	30 000,00
buffer for div utgifter (20 %)			222 240,00
Total sum uten prosjektledelse			1 333 440,00
Prosjektledelse	250	600,00	150 000,00
Sum			1 483 440,00

1,3 millioner kroner søkes dekt gjennom post 142031, *Midler til tiltak i verneområder*. Finansiering gjennom post 142031 vil i all hovedsak gå til innkjøp av materiale, og bruk av entreprenører og helikopter. Prosjektledelse utføres av forvalter og SNO, og regnes som egeninnsats i prosjektet.

7 Annen infrastruktur

Reine regnes som innfallsporten for Buessanden. De fleste besøkende tar hurtigbåt fra Reine og til Vindstad. På Reine er det parkering og annen nødvendig infrastruktur for

besøkende. På Vindstad planlegger nasjonalparkstyret å etablere et informasjonspunkt. Her er det også etablert et toalett på kaia, som er åpent i sommersesongen.

